

"oranje"

Het spijt mij, ik houd niet van voetbal. O, ik gun Nederland van harte het Wereldkampioenschap, als ik maar niet hoeft te kijken. Gelukkig houdt mijn man óók niet van voetbal, dus hebben we er nooit onenigheid over. Waarom houd ik niet van voetbal? Ach, het zou zomaar een jeugdtrauma kunnen zijn. Wij hadden vroeger geen t.v. en dan ging mijn vader bij een gezin aan het eind van de straat kijken, dronk daar veel bier en kwam dan behoorlijk aangeschoten thuis. Dit werd dan fijntjes onder de loep genomen in de klas op school, want één van mijn medeleerlingen was de zoon des huizes.

Het kan ook te maken hebben met mijn afkeer van geweld en vernieling. Voetbal is voor mij gekoppeld hieraan: hooligans, vernielde treinen, het Heintelstadion.

Daarnaast is er geen sport die zo het gewone leven kleurt. Ik houd al niet van oranje, maar met sinaasappelen en wortelen kan ik leven. Nu verschijnen er oranje bloemkolen, cakes en de hele buitenwereld is gevuld met oranje vlaggen, waartussen zich onduidelijke figuren met misthoorns voortbewegen. Er is geen sport die zó het leven (ver)kleurt als voetbal. Ik zie het met de paardensport of met tennis niet gebeuren. Iedereen met een jockeypetje of polsbandjes om, nee zeg, veel te sophisticated. Nogmaals, ik gun het iedereen van harte dat WK-schap, maar kan het wat minder oranje?

© juli 2010, Alida, BasicPublishing.nl